

Koen Wimmer P

MMXXII

De bruiloft te Kana is het eerste wonder van Jezus, dat alleen in het evangelie van Johannes wordt beschreven.

Het begint weinig belovend: Jezus lijkt niet geneigd om het probleem dat de wijn op is, aan te pakken. Maar zijn moeder kent haar Zoon. Ze vertrouwt erop dat het in orde zal komen. Ze zegt aan de knechten om gewoon te doen wat Jezus hen opdraagt. En het gegeven vertrouwen wordt beloond. Water, de nederigste van alle dranken, verandert in wijn, het feest wordt afgesloten met de beste wijn.

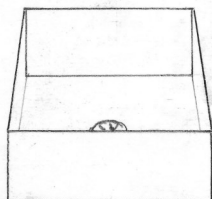
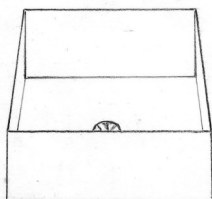
Ouders en leraren, in het bijzonder van tieners, kennen dat. Geef ze vertrouwen, zelfs al lijken ze te willen dwarsliggen, en ze overtreffen zichzelf.

Vertrouwen krijgen geeft mensen vleugels, zodat het gegeven vertrouwen wordt beloond. Het is een begrip met twee kanten, geven en krijgen. Vertrouwen doet groeien, het is een vorm van aandacht krijgen, van in de schijnwerper komen te staan, dan ga je presteren, want je wordt graag gezien in de twee betekenissen van het woord. Zelfs in moeilijke momenten vertrouwen hebben betekent je lot in andere handen leggen, van dokters of specialisten, maar uiteindelijk in de handen van de Ander, van God.

NIET
DRINKBAAR
WATER

GRAND CRU

Groeien
in vertrouwen is:

KANSEN GEVEN EN KRIJGEN

Groeien als katholieke dialoogschool betekent de weg van een pedagogie van de hoop bewandelen. Een andere naam daarvoor is een pedagogie van vertrouwen. Opvoeden is cultiveren van vertrouwen. Wegwijzers op die weg zijn: duurzaamheid, gastvrijheid, generositeit, kwetsbaarheid en belofte, rechtvaardigheid, uniciteit in verbondenheid, verbeelding en de eigen inspiratie van je school. Het zijn tegelijk de toetsstenen van kwaliteitsvol onderwijs. Jezus en Maria mogen je inspiratiebron zijn; zij leefden ze voor. Vreugde en verbondenheid stralen ze uit. In deze jaargang volgen we de lichtpuntjes naar voluit leven en stralen we vertrouwen uit.

*Of ik misschien toevallig
iets van wiskunde kende?
Voor mij een kleine groep laatstejaars –
hun leraar afwezig,
hun opdracht stevig.
Ik schudde het hoofd.*

*Mag zij dan misschien?
Bijna schudde ik weer het hoofd.
Samenwerken mocht niet.
In theorie.*

*Zij bleek wél iets van wiskunde te kennen.
Aan het bord,
toverde zij met pijlen en bewerkingen,
beantwoordde vragen met
engelengeduld
en schudde zelfs
een extra voorbeeld uit haar mouw.
Zelfs ik snapte het
– en dat wil wat zeggen –*

*Haar klasgenoten luisterden aandachtig,
stelden vragen, noteerden zorgvuldig,
blij en opgelucht
en een beetje onder de indruk.
Net als ik.
Of zij ooit nog voor de klas zal staan,
dat weet ik niet.*

Ik hoop het.

Ruth

*Bij de cover:
Ik zet je letterlijk in het licht. Doe
maar wat Hij je zeggen zal.*

Foto: Anne Vandenhoeck

‘Doe maar wat Hij je zeggen zal.’

In vertrouwen groeien is vertrouwen geven en krijgen.

Kana is vandaag elk moment en elke plek waar mensen echt proberen om hun samenleven uit te bouwen tot een feest. Kana is de droom dat samenleven tussen mensen goed kan zijn: oase van geborgenheid, toekomst voor kleine mensen, hoop voor de minsten, vrede, recht en veiligheid.

Kana is de plek waar vertrouwen gegeven wordt en waar mensen vertrouwen krijgen.

Kana is een uitnodiging om er bij te zijn waar het leven feestelijk wordt, om elk met eigen mogelijkheden en talenten mee te bouwen aan een beter leven voor allen.

Kana is er ook voor jou.

Kana is vandaag dezelfde werkelijkheid als toen: dat de wijn op is. Wat feest had kunnen zijn, verwatert. Je hoeft niet zo ver om je heen te kijken: van de droom komt niet zoveel in huis. Wat overblijft, is elk-voor-zich leven, de groten ten koste van de kleinen, de machtigen ten koste van de zwakken.

Vanuit het vertrouwen 'Doe maar wat Hij je zeggen zal' komt er verandering. "Vul die kruiken met water," beval Jezus. Ze vulden ze tot de rand toe. "Schep er nu wat uit, en breng dat naar de tafelmanier." Dat deden ze.

En dat willen wij ook doen. Wij maken feest met kleine dingen: ongekende dagelijkse inzet, vriendschap en verbondenheid die groeien in het samenwerken aan een betere samenleving. Alles wat wij dag na dag proberen waar te maken mogen wij aanbieden als onze kruiken van nieuw samenleven.

(Vrij naar Carlos Desoete, *Naam die zin is van ons leven*)

Tafereel van de bruiloft
van Kana
op de voorgevel van de
Rozenkransbasiliek in
Lourdes
© bedevaarten bisdom
Gent

MISSIO 2022: Jullie zullen mijn getuigen zijn!

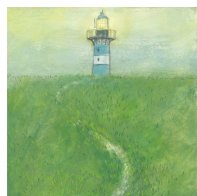
Net voor zijn Hemelvaart sprak de verrezen Heer tot zijn leerlingen: "Wanneer de heilige Geest over jullie komt, zullen jullie kracht ontvangen en mijn getuigen zijn in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, en tot het uiteinde van de aarde" (Handelingen 1,8).

Deze woorden zijn het thema van Missiezondag dit jaar (23 oktober 2022); een dag die ons eraan herinnert dat de Kerk missionair is vanuit haar natuur. We horen drie centrale elementen in de woorden van de verrezen Heer. Ze vormen het fundament voor het leven en de zending van elke leerling van Jezus: (1) "Jullie zullen mijn getuigen zijn"; (2) "tot het uiteinde van de aarde" en (3) jullie zullen de kracht van de heilige Geest ontvangen".

(Uit de toespraak van Paus Franciscus op 6 januari 2022)

Missio ziet vanuit Hand 1,8 een drievoudige beweging van vertrouwen in de zending van de leerlingen die ook de onze is en mee uitgebouwd wordt in onze scholen. De verrezen Heer schenkt de leerlingen zijn vertrouwen. Zij krijgen het volle vertrouwen om van Hem te gaan getuigen, met wie ze zijn en wat ze hebben. De leerlingen mogen (of moeten?) ook zelf vertrouwen in de kracht van de Geest. Dankzij de ontmoeting met Christus krijgen ze kracht, wijsheid, moed, als ze maar op Hem vertrouwen. Is dat niet een uitdaging en opdracht voor ons allemaal? Tenslotte moeten de leerlingen (wij) niet enkel getuigen, maar ook mensen zijn die anderen aanmoedigen om op God te vertrouwen. Als missionaire leerlingen zijn wij mensen op wie anderen kunnen rekenen. Zo schemert iets door van het vertrouwen dat mensen mogen hebben in God en dat Hij heeft in mensen.

Meer info over Missio op www.missio.be

Proviand voor onderweg, een verademing voor onderwijsmensen
Maandelijks inspiratiebron: pro.katholiekonderwijs.vlaanderen@leeftocht.be
Impressies zijn welkom op leeftocht@katholiekonderwijs.vlaanderen

Er is getracht alle rechthebbenden op copyright te bereiken;
wie toch een overname zonder voorkennis vaststelt,
wordt verzocht contact op te nemen.

Leeftocht

Jaargang 38
nummer 2
oktober 2022

v.u. Lieven Boeve

In Kana is er een bruiloft.
Twee mensen, man en vrouw,
die elkaar trouw beloven.
Als dat geen reden is om te feesten!

Heel veel mensen komen meevieren.
Er wordt gelachen en gedanst,
gegeten en gedronken,
zoveel dat de wijn opraakt.

Maria hoort van het tekort aan wijn
en voelt zich verantwoordelijk;
een feest, een bruiloft, zonder wijn,
is immers niet denkbaar!

Van haar zoon krijgt ze een bijna bitse afwijzing.
Hoe hard moet dat bij haar zijn aangekomen?
‘Vrouw’ heeft hij haar genoemd,
niet ‘moeder’ of ‘mama’, maar ‘vrouw’.

Zoiets doet een moeder toch pijn?
Vraagt zij zich niet af:
‘Wat is er met Hem aan de hand?
Waarom reageert Hij zo kortaf?
Is Hij moe, of kwaad ... ?
Wat heb ik – in godsnaam – misdaan?
Ik probeer alleen maar goed te doen, te helpen,
en krijg dan zo’n reactie.’

In Kana is er een bruiloft.
Ondanks de schijnbare afwijzing van haar Zoon
gaat Maria zonder blikken of blozen
naar de knechten en zegt:
‘Doe wat Hij u zegt.’
Niets meer of niets minder.
Geen twijfel, geen vragen,
geen opmerkingen.
Alleen een onvoorwaardelijk geloof!
‘Doe wat Hij u zegt’, dan komt het goed.

En water werd wijn ...

Vrij naar Anne, *Sta 's stil in Kerk&Leven*

Jezus zei hun: ‘Doe die kruiken vol water.’ Zij vulden ze tot bovenaan toe. Daarop zei Hij hun: ‘Schep er nu wat uit en brengt dat aan de tafelmeester.’ Dat deden ze, en zodra de tafelmeester het water proefde dat in wijn veranderd was (hij wist niet waar die wijn vandaan kwam, maar de bedienden die het water geschept hadden, wisten het wel), riep hij de bruidegom en zei hem: ‘Iedereen zet eerst de goede wijn voor en wanneer men eenmaal goed gedronken heeft de mindere. U hebt de goede wijn tot nu toe bewaard.’

Zo maakte Jezus te Kana in Galilea een begin met de tekenen en openbaarde zijn heerlijkheid. En zijn leerlingen geloofden in Hem.

Johannes 2, 7-11

De tafelmeester is een bevoorrechte getuige:

het kan wonderen doen als mensen elkaar vertrouwen en ruimte geven om iets op hun eigen manier te doen. Maria vraagt aan anderen om haar zoon te vertrouwen. Ze schenken Hem dat vertrouwen, en ze krijgen het veelvuldig terug. Waar Jezus aanwezig komt, is er overvloed, niet in het minst aan oprecht vertrouwen.

‘Wat Jezus je ook vraagt, doe het maar ...’

Ik voel wel dat Maria dat ook tegen mij zegt, God, maar vaak vind ik het heel moeilijk om daarop in te gaan.

Blijf op die momenten toch achter me staan, zodat Uw droom in mijn binnenste niet helemaal ‘verwatert’.

Laat me luisteren naar wat U van mij vraagt.

Geef me de durf om met alles wat ik heb

op u te vertrouwen

en te geloven dat uw vriendschap

van elk samenleven

een feest kan maken.

Amen.

Dekenaat Oudenaarde

In de schijnwerper

Zoals planten groeien door en van zonlicht, zo groeien mensen door en van aandacht, vertrouwen en waardering. We worden graag gezien en we worden ook graag *graag gezien*. Voor een kind is het van essentieel belang dat het de mogelijkheid krijgt om in vertrouwen en liefde op te groeien. Dat betekent niet dat het de kans moet krijgen alles te doen wat hij of zij wil. Integendeel, binnen een aangereikt kader kan een kind de kans krijgen om zijn of haar weg te zoeken, vanuit de geruststellende gedachte dat iemand hem of haar bij de hand zal nemen als de grenzen van het kader overschreden worden. Dat is nabijheid, dat is aandacht en vertrouwen schenken. Daar kan een mens in en vanuit groeien. Vanuit dat basisvertrouwen kan hij of zij anderen in hun waarde laten, kan hij of zij ook anderen in het licht zetten.

Meer en meer is het voor alle groepen die bij onderwijs betrokken zijn moeilijker en moeilijker om elkaar ten volle het nodige vertrouwen te schenken. Geeft de overheid voldoende vertrouwen aan de onderwijsverstrekkers? Geven inspecteurs en begeleiders leerkrachten genoeg het vertrouwen om hun talenten volledig in hun lessen te leggen? Geven leerkrachten aan inspecteurs en begeleiders genoeg vertrouwen om hun tips en advies daadwerkelijk op te volgen? Geven ouders aan leerkrachten genoeg vertrouwen om in goede en kwade dagen met hun kinderen op weg te gaan? Geven leerkrachten aan ouders genoeg vertrouwen om te weten wat goed is voor hun kind? Geven leerlingen hun leerkrachten genoeg vertrouwen om te geloven dat hun raad hen verder brengt? Geven leerkrachten hun leerlingen genoeg vertrouwen om binnen een veilig kader echt op zoek te gaan naar wie ze willen zijn in deze wereld?

Vertrouwen schenken staat ook in het onderwijs garant voor het krijgen van een overvloedige portie vertrouwen. Dat geeft mensen echt vleugels.

Het is alsof Jezus tot ons zegt:
onderschat jezelf niet!
Je denkt dat je water schenkt,
maar je schenkt heerlijke wijn.
Mensen, je bent in staat
om van ordinair water wijn te maken,
je bent in staat om van de gewone dingen
van het leven iets moois te maken.
Je denkt dat je gewoon,
ordinair water in je kruik hebt,
maar je kunt veel meer.
Maar zolang je de kruik laat staan,
blijft er water in staan.
Pas wanneer je gaat schenken,
pas wanneer je van jezelf weggeeft,
dan pas blijkt dat je in feite
goede, heerlijke, wijn schenkt.
Door kleine gebaren, attenties,
brengen wij voortdurend menselijk water aan,
en eigenlijk, meestal zonder het te beseffen,
schenken wij daardoor goddelijke wijn.
Hou je het zelf, dan blijft het water.
Geef je het door, dan blijkt het wijn te zijn.

Auteur onbekend, op preken.be, en naar Frans Mistiaen

Toen de Nederlands dichter Ad den Besten in 1973 voor een operatie stond, besepte hij meer dan ooit de kwetsbaarheid van het leven. Vanuit die gevoelens ontstond het 'Klein danklied'. Daarbij liet Den Besten zich inspireren door het slot van het gedicht 'Herbst' van Rainer Maria Rilke.

Klein danklied

Gij hebt, o God,
dit broze bestaan gewild,
hebt boven 't naamloze
mij uitgetild.
Laat mij dan dankbaar leven
de volle tijd,
geborg
in de bevende zekerheid,
dat ik niet
uit dit smal en onvast
bestand
van mijn bestaan zal vallen
dan in uw hand.

Ad den Besten

[Gezongen versie op YouTube](#)